DIUMENGE 3 DE PASQUA "A": 23 d'Abril 2023

L'Evangeli ens ha explicat que: *"dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús"*. Situem l'escena el mateix Diumenge de Pasqua. No ens diu el nom dels personatges, però, pel seu tarannà, podríem ser qualsevol de nosaltres. El que fan els apòstols moltes vegades ho fem nosaltres. Els deixebles fugen de Jerusalem tristos i desconcertats. Havien seguit a Jesús, que els havia il·lusionat i engrescat. Ells, tanmateix, formaven part del grup més proper a Jesús. Però el regne que ells esperaven que Jesús formaria ja no era possible, perquè a Jesús l'havien clavat a la creu. Els apòstols que esperaven un Messies poderós i, en canvi, ara es troben sols i abandonats, sense aquella persona en qui havien posat totes les seves esperances. Nosaltres, molt sovint, sobretot quan les coses no ens van com esperàvem, quedem descol·locats com els deixebles d'Emaús: Jo em pensava que el meu fill... esperava que les coses anirien.... jo desitjava que la feina... i aquí hi podem anar afegint situacions de la vida diària. El problema dels deixebles, i també nostre, és on i com situar l'enigma de la creu i del sofriment. Costa admetre i acceptar la debilitat i la mort de Jesús.

Els dos viatgers conviden al desconegut a sopar junts. Un cop a taula els parteix el pa com havia fet Jesús el dia del seu comiat. Llavors se'ls obren els ulls als apòstols i reconeixen a Jesús que ha anat caminant al seu costat, encara que no l'identifiquessin. No és que Jesús hagi canviat perquè així el poguessin reconèixer. Ell continua essent el mateix i més aviat són els ulls dels deixebles els que s'obren i són capaços de reconèixer-lo. Els apòstols no veuen quelcom nou, sinó que veuen el mateix però amb uns ulls nous.

Tot aquest Evangeli ens fa pensar en la missa: nosaltres hi venim amb les nostres alegries, els nostres dubtes i desenganys. Escoltem l'escriptura (lectures) i la seva explicació. Després repetim els gestos de Jesús en el darrer sopar i experimentem la seva presència entre nosaltres. Ens trobem amb Jesús en el camí de la vida, en les escriptures, quan partim el pa i ens trobem amb la comunitat.

Que aquesta Eucaristia ens ajudi a entendre que en el camí de la nostra vida Crist és sempre el nostre costat per conduir-nos a una vida nova i a fer-nos assaborir la seva aliança.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles
Suplement Parroquial

23 d'abril de 2023

NECESSITEM LA COMUNIAT?

Que hi ha molta gent que deixa d'anar a missa, o que no ho considera una cosa important és un fet. De vegades, això desemboca en la vivència d'un cristianisme individual (o a la mesura personal), d'altres, acaba en un allunyament de l'Església i de Déu.

Aquestes persones no acaben de trobar el Déu viu enmig dels ritus, ni en la pregària comuna. Els resulten avorrits, no veuen el sentit, els sembla que no aporten res a la seva fe. Es queden en allò extern de tot això i no són capaços d'endinsar-se a les seves entranyes. Tot un repte per a la transmissió de la fe a la propera generació de cristians.

És necessari allò comunitari o podem prescindir d'aquesta part institucional per trobar una espiritualitat més «lliure» i «personal»? Alguns semblen tenir clar que ni els sagraments ni la comunitat cristiana no són el camí.

Per modern que ens sembli, en realitat aquesta és l'experiència dels seguidors de Jesús als primers moments de la Pasqua. L'Evangeli ens presenta uns deixebles que abandonen la comunitat, ja que aquesta no els pot aportar res. Mort Jesús, no té sentit continuar resant units com ell havia ensenyat. Si és que quedava una mica de la seva manera de viure, podria fer-se a casa, a la vida de sempre. No en tenien necessitat els uns dels altres. Després de tants disgustos, de tant aguantar el caràcter i les manies dels altres, era evident que ja se'n podien sortir ells sols.

Però l'Evangeli també ens mostra que la trobada amb el Ressuscitat produeix un canvi a les seves vides. Tots ells tornen a la comunitat, que es recompon en posar Crist de nou al mig, en repetir els gestos amb què ell es fa present, en pregar junts. El Ressuscitat els fa passar de l'autosuficiència ferida a la necessitat de l'Altre i dels altres. I així, la comunitat es recompon amb ell al centre.

No ens passarà a nosaltres una cosa semblant? ¿No estarem vivint de vegades una comunitat massa preocupada per les seves pròpies ferides i mancances, que es replega sobre ella mateixa en comptes d'obrir-se al Ressuscitat? No estarem massa centrats en la nostra individualitat i sentiment? Potser és el moment de començar a tornar a buscar, o millor encara, de tornar als llocs on va prometre estar i manifestar-se, per deixar-nos trobar per ell.

Dani Cuesta, sj https://pastoralsj.org/creer

SANT JORDI

PATRÓ

DE CATALUNYA

Imatge de S. Jordi procedent d'Etiòpia

No es pot deslligar la festa litúrgica de tot el que significa a nivell social, cultural i nacional. Però des de la fe, ens ajuda a donar-li una fondària que altrament es perdria.

Sant Jordi, tant el màrtir com el cavaller victoriós contra el mal, ho fou per la seva unió íntima a Crist. D'ell va rebre el coratge i la fortalesa que necessitava per donar la vida

AQUESTA SETMANA

DISSABTE: A Santa Maria, a 2/4 de 6 de la tarda (17,50) Celebració de la primera Comunió de cinc nenes i nenes que s'hi han preparat. Els 12 nens i nenes restants rebran la primera comunió el dilluns següent, primer de maig, a les 12 del migdia

PREGÀRIA A SANT JORDI

Déu i Pare nostre, avui ens alegrem amb la celebració del
nostre patró sant Jordi.
I ho fem en ple temps pasqual, temps de resurrecció, d'esperança, de vida nova; per això el nostre poble
i la nostra Església, quan mira cap al passat,
descobreix moments de sofriment i fins de mort però sobretot de resurrecció i de crida a mirar
cap endavant amb esperança. Avui et donem gràcies, Pare,
perquè en Jesús ressuscitat ens crides a deixar-nos omplir
per la llum de vida, a foragitar la por i
a treballar amb il·lusió per a la construcció
mai acabada de la pàtria on t'ha plagut que visquem.
Per això et demanem, Pare, que,
amb la força que trobem en Jesús i l'Evangeli, col·laborem
perquè la nació catalana creixi
En pau i fraternitat, tant de cara endins
com envers tots els pobles, i que
les nostres arrels cristianes no parin
de fer néixer nous brots de vida que,
regats amb la paraula de Déu, la pregària
i la vida fraterna de comunitat,
donin fruits de santedat.
("La missa de cada dia", abril 2023)

Moviment Parroquial

HA REBUT EL BAPTISME:
Xavier Anglada Ramos

HAN MORT I HEM PREGAT PER
Maria Lluch Roura, de 91 anys
Joan Aradas Roura, de 93 anys
Joan Angelats Vilarnau, de 94 anys
Vicenç Bernal Latorre, (Diaca), de 91 anys

PEL MANTENIMENT
DE L'ESGLÉSIA
Pots fer la teva aportació
a través de BIZUM
nº 03396
Gràcies per la col·laboració

RECAPTAT EN LA COL·LECTA PER TERRA SANTA. 7/3/23	
Parròquia Santa Maria	429,60
Església Carmelites	70,00
Parròquia Sant Pere	108,18
TOTAL	**607,78**

En les misses del 24 al 30 d'abril de 2023 pregarem per:

		A Santa Maria		A Sant Pere
Dilluns	8 v	Tots els difunts	7 t.	Antònia Teixidor Corominas
Dimarts	8 v	Ferran Veciana	7 t	Ànimes
Dimecres	8 v	Família Esquis Mercader	7 t.	Ànimes
Dijous	8 v	Montserrat Abellí Oriol; Montserrat Cos Dillet; En acció de gràcies a la Mare de Déu de Montserrat;	7 t	Ànimes
Divendres	8 v.	Joaquim Fernández Sanz	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Jordi Noguer Surroca	7 t.	Lourdes Olivé i Martirià Canadell; Família Vilà Teixidor
Diumenge	10 m.	Josep Maria Soldevila Teixidor (Aniv.); Intenció Particular;	11 m.	Pere Pagès i Jovita Heras
	12	Ferran Veciana (Aniv.); Joan Grau; Pepita Castany difunts de la seva família; Jaume Vila Roura; Antònia Parnau Bosch,		
	8 v.	Carme Figueras (Aniv.)		